

Tanácsok az úton lévő, Afrikába tartó misszionáriusoknak (1887 jún.18)

Moss, Norvégia {TSA 7}

1887 június 18. {TSA 7}

A távoli munkaterületre utazó kedves Testvéreimnek! {TSA 7}

Nagyon szerettem volna veletek beszélni, de nem mertem, mivel úgy éreztem: nem tehetek igazságot semmiféle magánbeszélgetésben. Mindig az Úr a megtartóm, amikor emberek előtt állok. {TSA 7.1}

A munka legelső szakaszában nagyon fontos helyes irányba indulni. Láttam, hogy a ____-ben végzendő munkát ilyen irányú konkrét előrelépés nélkül kezdték, amit megtehettek volna, ha a munka helyesen indult volna. {TSA 7.2}

Sokkal többet lehetett volna tenni más típusú vezetéssel és valójában sokkal kevesebb anyagi forrást vettek volna igénybe. Nagy és szent felelősség hárul ránk a nekünk adott nagyszerű igazságokat illetően. Örömmel szolgál, hogy vannak misszió-területekre induló munkások, akik hajlandók, Krisztus és embertársaik iránti szeretetből, szerény javadalmazásért megnyitni az igazságot azoknak, akik messze-távoli országokban a tévelygés sötéttségében élnek. A lelkiismeretük hívása és a kötelességteljesítés területén a pénz számukra nem sokat nyom latba. {TSA 7.3}

Akik rászánják magukat az igazság tanításának nagyszerű munkájára nem olyanok, akiket jóléttel meg lehetne venni, vagy szegénységgel meg lehetne félemlíteni. Isten azonban azt kívánja, hogy elküldött szolgálói egyre jobb és jobb munkát végezzenek. A munka hatékonysága miatt az Úr kettessel küldte szét tanítványait. Istennek egyháza van és ennek az apostolok és próféták alapkövén kell szerveződnie úgy, hogy maga Krisztus a szegletkő. {TSA 7.4}

Nem tehetünk olyat, hogy egyetlen ember elképzelései, tervei tartsák ellenőrzés alatt a mű előbbre jutását. Az ember nem teheti azt, hogy elkülönül másoktól és saját terveit és elképzeléseit teszi az összes munkás számára mércéjévé. Az Isten által munkába küldött egyes tagoknak rendelkeznie kell tanácskozó-testülettel. Nem szabad azt tenni, hogy az ember elkülönüljön a többiektől és azzal érveljen: eljárásai és tervei helyesek, mert lehetséges, hogy neveltetése, vagy bizonyos jellemvonások általa káros hatással lesz a munkára, ha megengedik, hogy uralkodó befolyássá váljon. {TSA 8.1}

A munkások ne egymástól elkülönülten dolgozzanak, hanem minden olyan dologban együtt, amelyek Isten ügyének érdekeit érintik. Az egyik legfontosabb meggondolandó dolog pedig az önképzés kérdése. Túl kevés figyelmet kap e témakör. Minden képességünket művelni kell Isten műve nagyszerű és tiszteletre méltó munkája céljából. Sokkal nagyobb bölcsességet lehetséges szerezni, mint sokan feltételezik, akik Isten művében már évek óta szorgoskodnak. Akár olyat, amelyet ember még nem kapott. Vannak olyanok, akik beszűkült elképzelésekkel, ugyanilyen tervekkel és étellel élnek. {TSA 8.2}

Az új területekre való behatolásakor a következő jelent veszélyt: úgy tervezni és az összes képességeket úgy munkába állítani, hogy az előbbre jutás a legkisebb erőfeszítésekkel történjen. Most, hogy a missziós költségvetés állapota folyamatos takarékoskosságot kíván, megvan annak a veszélye, hogy az ilyen gazdálkodás inkább veszteséghez, mintsem nyereséghez vezet. A ki nem próbált területeken a hetedik napi szombat miatt általában lassú az előrehaladásunk. Minden lélek, aki elfogadja az igazságot, közvetlenül megtapasztalja a súlyos keresztjét. {TSA 8.3}

Vannak aztán más igazságok is, mint pld a lélek halandósága, Krisztus személyes, rövidesen bekövetkező, földünkre történő eljövetele az égből. Ezek azonban nem váltanak ki olyan ellenérzéseket, mint a szombatnap igazsága. Egyesek az igazságot magának az igazság kedvéért fogadják el, mivel az bibliai igazság és szeretik az Isten összes parancsolata iránti engedelmesség ösvényét. Hitünknek e nem-kívánatos jellemzői sok olyan lélek előtt zárják el az utat, akik nem kívánnak a világtól eltérő, attól elkülönült „különleges nép” (1Pt 2:9, az angol King James fordítás szerint) lenni. Ennélfogva aztán nagy bölcsességre van szükség abban, hogyan

tárjuk az emberek elé az igazságot. A missziós erőfeszítések legelején vannak biztos, világosan meghatározott elérendő célok. Ha a tervek és módszerek más jellegűek lettek volna, és még akkor is, több kiadással jártak volna, sokkal jobb eredmények születtek volna. {TSA 8.4}

Egyes helyeken lassan indul a kezdet, de erre képesek. Azonban sok egyéb helyszínen alaposabb és határozottabb módon lehet kezdeni a kezdettől fogva. Viszont sehol sem szabad véletlenszerű, nem összefogott, közönséges módon dolgozni. A jó öreg Angliában a munka mostanra már sokkal előbbre járhatna, mint ahogyan most áll, ha testvéreink nem olyan hétköznapi módon próbáltak volna elmozdulni. Ha jó előadó-termeket béreltek volna és úgy vitték volna tovább a művet, mint akik nagy igazságokat birtokolnak, amelyek győzni fognak, és mint akik átérzik, hogy Isten állítja őket munkába, hogy a legelső benyomások a lehető legjobban sikerüljenek, ameddig eljutnak, akkor a munka jobban haladt volna, mint ahogyan történt. {TSA 9.1}

Tartsátok meg a missziós munka magasztos jellegét. Legyen a missziós munkában dolgozó minden embernek, férfinak és nőnek is fő kérdése: mi a feladatom, milyen legyek és mit tegyek? Minden munkás vegye számításba, hogy olyat nem tud adni másoknak, amivel ő maga nem rendelkezik. Így aztán ne tegye azt, hogy a maga bejáratott módján és szokása szerint fog hozzá a dolgokhoz és nem javít azokon. Pál apostol ezt mondja: „nem mondom, hogy már elértem..., de nékik dőlve, célegyenest igyekszem...”. – Filippi 3:12, 14. Személyesen kell minden embernek folyamatosan haladni, fejlődni, megújulni, hogy tökéletes, arányos, kiegyensúlyozott jellemre tegyünk szert. {TSA 9.2}

Ne feledjétek a figyelmeztetésem szavait, amelyeket most szólok nektek. Tökéletesebb, arányosabb jellemre van szükségeteket a mostaninál. Nincs senki, akinek ne volna szüksége módszereinek, szokásainak megjobbítására, és ha e megjobbítás nem teljesen önállóan történik és ha az ember nem folyamatosan nem törekszik magasabb célok elérésére, akkor egymás munkáját fogjátok gátolni. Mindig más-más változtatások szükségesek. Új feladatok, szolgálatok adódnak, új munkaterületek nyílnak előttetek és az alaposan megszervezett erőfeszítések hoznak sikert. {TSA 9.3}

Nem sokat tehet az ember önmagában. Ketten vagy ennél többen már jobban boldogulnak, ha olyan alázatosság van bennük, hogy önmaguknál többre becsülik a másikat. Ha bármelyikőtök is tökéletesnek tartja terveit és módszereit, akkor nagyon becsapjátok magatokat. Sok imával, alázatos lelkülettel tanácskozzatok együtt és legyetek hajlandók egymás kérését és tanácsát meghallgatni. Ez oda fog vezetni titeket, ahol Isten válik a Tanácsosotokká. Az elkezdett munkát csak olyan olyan erővel tudjátok elvégezni, amely jól megértett tervekből származik. Ha szűk látókörű, közönséges tervekkel dolgoztok, ahogyan az [a brit] misszióban történt, akkor a munka Afrikában sem kerül jobban a helyére, mint ahogyan az bármelyik brit tartományban történt, és egyik nagyvárosban sem lesz több bölcsesség. {TSA 9.4}

Bátor lépésekre és némi kockázatra is szükség van azoknak, akik csatába indulnak. Nem szabad minden lépésüknél azt érezniük, hogy parancsra várnak a vezetéstől. Minden körülmények között meg kell tenniük, ami tőlük telik, és mindezt együttes tanácskozással, Istentől kapott bölcsességért könyörögve, őszint imával. Közös erőfeszítés kell. Sokat kíván a tervezés munkája. Ennélfogva aztán szükség van arra is, hogy közöttetek tökéletes egység legyen. Mint nép, a saját mércénk szerint kell együtt mozognunk. {TSA 10.1}

Összekapcsolódhatunk a reformjaink során azokkal, akiknek az országába eljutunk munkánk során, azonban vannak dolgok, amelyeket saját köreinkben kell megoldani az Istentől kapott fegyverzettel. Ez nem az egyén, hanem a keresztény irgalmasság és szeretet fegyvere. Egyikőtök se gondolkozzon úgy, hogy nem fontos a küldetésetek és így a munkát közönséges, hitvány tervezési módszerekkel lealacsonyítja, hogy így vigye az igazságot az emberek elé. {TSA 10.2}

Dolgozzatok értelmes módon, bölcsen és egybeforva. Ne legyen semmi olyan, amivel embereket magasztalnátok, hanem az Úr legyen az, akit tiszteltek, akitől féltetek, és aki elég nektek. Emeljétek fel a szíveteket és fogjátok fel, milyen nagyszerű ez a munka. Szűklátókörű terveitek, korlátozott elképzeléseitek nem vehetnek bele a munkamódszereitek közé. Megújulásra van szükség e ponton és további eszközöket kell a munkába beleszőni, amelyek képessé teszik a munkát arra a magas és magasztos szintre emelni, amelyet mindig is megérdemelt. Lesznek olyanok, akik rendelkeznek anyagi eszközökkel és felfogják, milyen jellegű munkáról van szó, bár nincs bátorságuk a keresztet felemelni és elhordozni a népszerűtlen igazságok

képviselésével járó gyalázatot. Ha lehetséges, először a magasabb társadalmi rétegeket érétek el, de nem szabad elhanyagolni a szegényebbeket sem. {TSA 10.3}

Azonban megtörtént már, hogy sok misszió-területen olyan tervek és erőfeszítések születtek, amelyekkel csak a szegényebb osztályokat lehetett elérni. Megértik az igazságot, azonban, azt mondhatni, hogy mintegy a szegénység rabságában való életük miatt, ínséges életre számítanának, ha netalán azt elfogadnák. Készítsetek terveket a legjobb anyagi körülmények között élő osztályok elérésére, és nem nem fogtok kudarcot vallani az alacsonyabb sorúak elérésében sem. Összeségében elmondható, hogy túl gyakran kerül a világosság a véka alá (ford megj: v.ö: Mt. 5:15) és nem a gyertatartóba, hogy a ház minden lakosának világosságot adhasson. Isten adjon a munkásainak igaz bölcsességet és bőségesen a Szentlelkéből, hogy a tőle való renddel történjen a munka és olyan magasztos lelkületben, hogy az Ő jótetszése nyugodjon meg népén. {TSA 10.4}

Az Úr különleges útmutatásokat adott az izraelitáknak a táborhelyük elrendezése tekintetében. Mindent tökéletes rendben kellett elvégezni. Minden egyes embernek megvolt maga kijelölt feladata. Nem egynek kellett mindent elvégezni, hanem mindegyikükre rá volt bízva egy meghatározott munka, amit hűségesen és kritikus szemmel kellett megtennie, hogy a munka rendje, összhangja és magasztos jellege kifejezett hatást gyakoroljon a körülöttük élő nemzetekre. Ezzel be tudták mutatni e népeknek, hogy Izrael kormányzója maga az Úr. Ily módon Isten műve és jelleme nem szenvedett csorbát és nem nézték le a más isteneket szolgáló népek. {TSA 11.1}

Van egy célkitűzés, amit tartsatok szem előtt: hitújítók vagytok és nem vakbuzgók. Amikor hitetlenekkel foglalkoztok, ne mutassatok kicsinyes, megvetendő lelkületet, mivel ha kicsinyes alkudozásba kezdtek, akkor a végén sokkal nagyobb összeget fogtok veszíteni. Ezt mondják majd: „Ez egy szélhámos, aki ha tudna, becsapna. Óvakodjatok tőle, ha dolgotok van vele.” Azonban ha alkut köttök és egy csekély összeget el tudtok engedni valaki javára, akkor ő is nagylelkű lesz és a nagylelkűség alapján folytatja a kapcsolatot. A kicsinyességből kicsinyesség származik, a fősvénység szintén zsugoriságot szül. Akik ezt az utat követik, nem látják, mennyire megvetendő ez mások szemében, de különösen azok számára, akikkel nem vagyunk közös hiten. Az igazság drága úgyn érik szégyenfolt. {TSA 11.2}

Nem szabad magunkévá tenni a világ módszereit. Nemesebb példát kell adnunk a világ számára, amellyel bemutatjuk, hogy hitünk magas erkölcsiségű és magasztos. Tegyétek azt mással, amit elvártok, hogy veletek tegyenek. Minden dolgotok mutassa be az igazság fennkölt voltát. Legyetek hűségesek hitetekhez és Isten előtt is igazak lesztek. Húzódjatok közel az Igéhez, hogy megtudjátok, milyen elvárásai vannak. Amikor Isten szól, kötelességeket meghallani és engedni. Ne felejtsetek el, hogy a világon minden dolgot látszatok alapján ítélnék meg, így aztán gondosan tanulmányozzátok Isten Igéjét és lássátok meg, hogy az ősi Izraelnek adott utasítások kihatnak előkészületeitekre és terveitekre. Miközben nem igazodhattok a világhoz, ne feledjétek: hitünk egyedülálló és ez, különleges „megtartásra való” néppé tesz bennünket. Ennélfogva minden olyan sajtáságos elképzelés, egyedi különlegesség és olyan szűklátókörű tervek, amelyek hamis benyomásokat keltenek a munka nagyságát illetően kerülendő. Egy munkás se csináljon senki részére „keresztet” és kötelességet, mivel a Biblia megadja a mércét, a keresztet és a módszert is. {TSA 11.3}

Senki ne érezze úgy köztetek, hogy nem érheti kísértés, hogy jó elvekkkel rendelkezik és semmi félnivalója nincsen önmagától, vagy az elvégzendő munkától. Ne bízzatok magatokban. Folytonosan alázzátok meg magatokat Isten előtt, hogy az emberi természet romlottsága ne tudja semlegesíteni a munkátokat. Ne gyakoroljatok egyénieskedést, hanem életetek minden napján Krisztus legyen a követendő példa. Tőle tanuljatok. {TSA 12.1}

Mindnyájan, akik e missziós munkában egyesülnek, minden testvérünk, akik kiveszik a részüket belőle, erős akaratú férfiak és nők. Ha mindannyian egyforma önuralmat gyakoroltak, ennek így kell lennie. Ezt azonban nem tanulták meg olyan alaposan, ahogyan kellene. Ha hajlandók vagytok szívbeli szelídséget és alázatot tanulni Krisztus iskolájában, akkor Ő bizonyosan nyugalmat és békességet ad nektek. Rettenetesen nehéz harc feladni a saját akaratunkat és útjainkat. Azonban ha megtanultuk, akkor megtaláljuk a nyugalmat és békét. Le kell győzni a büszkeséget, önzést és becsvágyat. Akaratunknak Krisztus akaratába kell beolvadnia. Az egész élet folyamatos szeretet-áldozattá válhat, minden tett ilyen megnyilvánulássá, és minden kiejtett szó a szeretet kifejezésévé. Ahogyan a szőlővesszőben lévő életadó nedv kering és eljut a szárba, a rügyekbe, az

alsóbb részekbe és eléri a legmagasabb részeket is, így hevíti fel és teszi bővülködővé Krisztus szeretete és kegyelme az ember lelkét erőt adva lényé minden részének, áthatva a test minden tettét és az elme minden gondolatát. {TSA 12.2}

Ismét mondom, arra buzdítalak benneteket, hogy szükséges a munkátok legkezdetén méltóságteljes, Istentől való módon indulni, hogy jelleget kapjon az igazság befolyása, amelyről tudjátok, hogy mennyei eredetű. Jusson azonban eszetekbe, hogy nagyon gondosan kell eljárni, hogyan mutatjátok azt be. Nagyon körültekintően gondolkozzatok. Fordítsatok időt annak meggondolására, mit jelent a gyakorlati istenfélelem és ugyenez legyen látható az igei meglátások megvitatásakor is. Krisztus tanítása és szeretete meglágyítja és előkészíti a szív talaját az igazság jó magvának befogadására. Azzal nyertek meg emberek bizalmát, ha munkálkodtok a velük való ismeretség megszerzéséért. Azonban a munka magas szintjét fent kell tartani. A kiadványok, a lapok, a szóróanyagok is hadd végezzék el a maguk munkáját az emberek között előkészítve az olvasók elméjét az igazság hirdetésére. Ne sajnáljátok e téren az erőfeszítéseket, és a munka, ha azt bölcsen kezdik és így végzik, eredményekhez vezet. Azonban legyetek alázatosak és taníthatók, ha másokat akartok tanítani és az igazság és igaz élet útjára elvezetni. {TSA 12.3}